

Dispensationalisme

(Dispensationalisme is hetzelfde als de “bedelingenleer”)

Door: Paul M. Sadler

Normaal gesproken, als we talloze vragen over een bepaald onderwerp krijgen, betekent dit dat anderen over dezelfde vragen nadenken als de Geest van God onder ons dient. Het volgende is een goed voorbeeld! —Pastor Sadler

“Kol. 1:25-26: 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;

Er is in de loop der jaren een behoorlijk geanimeerde discussie geweest over het onderwerp dispensationalisme. John H. Gerstner gaat in zijn boek “Het Woord der waarheid ten onrechte recht gesneden” tot het uiterste om dispensationalisme in diskrediet te brengen op grond van het feit dat het een recenter fenomeen is. Aangezien de verbondstheologie, waarvan hij een bekwaam verdediger is, vermoedelijk terug te voeren is tot de tweede eeuw, is dat volgens hem duidelijk de meest betrouwbare methode om de Schrift te interpreteren. Wij zijn van mening dat een dergelijke redenering om een aantal redenen onjuist is.

Je hoeft alleen maar de geschriften van de kerkvaders te lezen om te ontdekken dat ze allemaal vreselijk in de war waren. Dit hoeft ons niet te verbazen als we bedenken dat ze het apostelschap en de boodschap van Paulus de rug hadden toegekeerd, 2 Tim. 1:15:

“Gij weet dit, dat allen, die in Azië zijn, zich van mij afgewend hebben; onder dewelke is Fygellus en Hermogenes.

Omdat de kerkgeschiedenis soms heeft bewezen een onbetrouwbare gids te zijn, is het verstandig om te vragen: "Wat zegt de Schrift?" Dr. Gerstner, in zijn haast om de traditionele kijk op de verbondstheologie te verdedigen, ziet niet in dat de Schrift zelf het interpretatiesysteem uiteenzet dat dispensationalisme wordt genoemd. Het dispensationeel begrijpen van het Woord van God is verreweg de meest consistente manier om de eeuwige raadsbesluiten van God te achterhalen. Het laat toe dat de Schrift letterlijk wordt geïnterpreteerd, tenzij de context duidelijk anders vereist. Het voorkomt ook de noodzaak om bepaalde passages te vergeestelijken om tot de juiste betekenis te komen.

ONDERSCHIED MAKEN TUSSEN TIJDPERKEN EN BEDELINGEN

“1 Kor. 10:11: En deze dingen alle zijn hunlieden overkomen tot voorbeelden; en zijn beschreven tot waarschuwing van ons, op dewelke de einden der eeuwen gekomen zijn.

Volgens deze passage zijn er bepaalde dingen opgetekend in het Oude Testament die bedoeld waren als een plechtige waarschuwing voor degenen die aan het einde van het Joodse tijdperk leefden, evenals voor degenen aan het begin van het huidige tijdperk. Hier noemt Paulus in een ingrijpende verklaring twee tijdperken. De term ‘eeuw’ (Gr. Aion) moet worden begrepen als "een periode van onbepaalde duur of tijd gezien in relatie tot wat er in de periode plaatsvindt". Met andere woorden, een tijdperk is een tijdsperiode met zowel een begin als een einde, zoals de bovenstaande passage duidelijk leert. Wanneer dispensationalisten de verdeling van de tijdperken markeren, hebben ze de

neiging om de taart enigszins anders te verdelen, afhankelijk van hun theologische overtuiging. Mogen we het volgende voorstellen:

1. Het Tijdperk van Vrijheid (Gen. 1-3).
2. Het Tijdperk van de Naties (Gen. 4-11).
3. Het Tijdperk van de Joodse Natie (Gen. 12 - Handelingen 8).
4. Het Huidige boze Tijdperk (Gal. 1:4; Hand. 9 - Hebr. 13).
5. Het Koninkrijks Tijdperk (Jakobus 1 - Openb. 20; Matth. 24: 3 en 14).
6. De Komende Eeuwen (Ef. 2:7; Openb. 21 en 22).

“Ef.3:2-3: 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door OPENBARING heeft bekend gemaakt deze VERBORGENHEID”.

Binnen het raamwerk van de eeuwen heeft God Zijn wil geopenbaard in wat algemeen bekend staat als dispensaties (dat zijn: “bedelingen”). Een dispensatie (bedeling) mag nooit worden beschouwd als een periode, maar als de tegenhanger ervan, hoewel het juist is om te zeggen dat het wel degelijk tijd omvat. Het woord betekent gewoon: "Een manier van handelen, een regeling of administratie van zaken." De enige hoop die de mensheid ooit had om de wil van God te kennen, was door directe openbaringen. Deze openbaringen werden gegeven of uitgedeeld aan heilige mannen van God die door de Geest werden geleid. Hoewel de eigenschappen van God onveranderlijk zijn, verandert Hij soms Zijn omgang met de mensheid, zoals we straks zullen zien.

Helaas is er onder dispensationalisten ook onenigheid over het aantal “nsnijdingen” er moeten worden gemaakt in de dispensationele taart. Sommigen geloven dat er maar drie administraties zijn, die ze dienovereenkomstig verdelen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Dit is een interessant concept, maar het ontbreekt aan schriftuurlijke ondersteuning. Als we naar de andere kant van het spectrum gaan, zijn er mensen die leren dat er maar liefst twaalf dispensaties zijn. Het is echter moeilijk om deze positie te verdedigen. Zeven dispensaties is misschien wel de meest algemeen aanvaarde opvatting van de meeste bijbelleraren. Hoewel we geen grote bezwaren hebben tegen deze opvatting, lijkt het de tijd, zoals we die kennen, te verwarren met de eeuwige staat. Om het onderscheid te helpen verduidelijken, zijn wij daarom van mening dat er acht dispensaties/bedelingen zijn:

1. Bedeling van onschuld (Gen. 1: 27-28).
2. Bedeling van het geweten (Gen. 3:7; Rom. 2:14-15).
3. Bedeling van menselijk bestuur (Gen. 9:1-7).
4. Bedeling van belofte (Gen. 12:1-3; 13:14-17).
5. Bedeling van de wet (Ex. 19,20).
6. Bedeling van genade (Ef. 3:1-6).
7. Bedeling van Goddelijke regering (Ps. 2:1-12; Op. 11:15-19; Op. 20).
8. Bedeling van de volheid der tijden (Ef. 1:10; II Petrus 3:12-13).

Het is interessant dat elke dispensatie begint met een proeftijd die dient als testtijd. Met dit in gedachten volgt het verloop van elke bedeling in wezen hetzelfde patroon: het uitdelen van Gods wil, menselijke verantwoordelijkheid, het falen van de mens en Gods oordeel. God heeft de mens in elke

bedeling onder verschillende omstandigheden geplaatst om aan te tonen dat de mens een wanhopig zondaar is die een Redder nodig heeft.

HET CORRELEREN VAN DE EEUWEN EN DE DISPENSATIES

We hebben het volgende overzicht gemaakt van de (eeuwen) tijdperken en de dispensaties erin, zoals wij die begrijpen. We hebben speciale aandacht geschonken aan het feit waar de huidige bedeling van genade in het totaalplaatje past.

I. Eeuw van de Vrijheid (bedeling van onschuld)

A. Gods wil: God handelde met de mens in zijn onschuld.

1. De mens geschapen naar het beeld van God (gen. 1:26-27).
2. De mens is geschapen om te regeren (Gen. 1:26-27).
3. De mens moet vruchtbaar zijn en zich vermenigvuldigen (Gen. 1:28).
4. Perfecte omgeving - de mens moest vegetariër worden (Gen. 2: 5,8,9).

B. De menselijke verantwoordelijkheid was om de tuin (hof van Eden) te bewaken en zich te onthouden van deelname aan de boom der kennis van goed en kwaad (Gen. 2:16-17).

C. Het falen van de mens kwam toen Adam en Eva van de verboden vrucht aten, wat resulteerde in de intrede van zonde en dood (Gen. 3:6).

D. Gods oordeel: de uitspraak van de vloek en verdrijving uit de tuin (Gen. 3:14-19,23-24).

Het is opmerkelijk dat, hoewel God niet langer in onschuld met de mens te maken heeft, er aspecten zijn van de oorspronkelijke openbaring die aan Adam werd gegeven die vandaag de dag nog steeds bindend zijn. Het gebod om vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen, is bijvoorbeeld nooit herroepen en de consequentie van de zonde blijft hetzelfde: de DOOD! (Romeinen 6:23).

2. Het Tijdperk van de Naties (Bedeling van het geweten).

A. Gods wil: God schonk het geweten, wat aangeeft dat de mens kennis van goed en kwaad had gekregen. Geweten betekent "het weten".

1. Adam en Eva wisten dat ze naakt waren nadat ze God ongehoorzaam waren (Gen. 3:7).
2. De Eerste Beschaving werd gevestigd (Gen. 4:16-24).

B. Menselijke verantwoordelijkheid: Nu het geweten de mens moest besturen, eiste God van hen dat ze goed deden en zich zouden onthouden van alle vormen van kwaad (Genesis 3:22).

1. God gebod Kaïn en Abel om een bloedoffer te brengen dat door Hem moest worden aanvaard (Gen. 4:1-4).
2. God vereiste geloof (Hebr. 11:4).

C. Het falen van de mens: Kaïn was ongehoorzaam aan God en in een jaloerse woede vermoordde hij zijn broer Abel (Gen. 4:5-15).

1. De polygamie van die tijd was in directe ongehoorzaamheid aan Gods gebod dat het huwelijk tussen één man en één vrouw moet zijn (Gen. 2:24; Matt. 19:5-6 cf. Gen. 4:19).

2. Geweld vulde de aarde omdat de mensen weigerden naar hun geweten te luisteren (Gen. 6:13).

D. Gods oordeel: de universele vloed in de dagen van Noach (Gen. 6:17).

De gelovige hoeft tegenwoordig natuurlijk geen bloedoffers te brengen of een ark te bouwen. Iedereen heeft echter een geweten en kent innerlijk het fundamentele verschil tussen goed en kwaad (Rom. 2: 14-15).

Bedeling van menselijk bestuur

A. Gods wil: God openbaarde dat de mens nu zou regeren, wat de opkomst van naties impliceert.

1. De vrees voor mensen werd op het beest van het veld gelegd (Gen. 9:2).

2. De mens mocht vlees eten (Gen. 9:3).

3. Er werd een menselijke regering ingesteld (Gen. 9:5-6).

B. Menselijke verantwoordelijkheid: de mens draagt de verantwoordelijkheid om wetten vast te stellen die in overeenstemming zijn met de rechtvaardige standaard van God.

1. Gods wet stelt: *"Wie des mensen bloed vergiet, zijn bloed zal door den mens vergoten worden; want God heeft den mens naar Zijn beeld gemaakt"*. (Gen. 9:6). Daarom is de mens verantwoordelijk om de doodstraf toe te passen.

2. *"weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt"* had tot gevolg moeten hebben gehad dat het menselijk ras zich naar de uiteinden van de aarde zou verspreiden (Gen. 9:7).

C. Het falen van de mens: als er één ding is dat het menselijk ras consequent doet, is het falen. En ze faalden toen ze probeerden zich te verenigen en Gods bevel om de aarde te bevolken te trotseren (Gen.11:4).

1. Hun verlangen om GEKEND te worden betekende dat ze één of andere vorm van menselijk bestuur hadden geïmplementeerd die de geest van wetteloosheid voortbracht waarover in Romeinen Hoofdstuk 1 wordt gesproken.

2. De bouw van de zogenaamde Toren van Babel was ook in strijd met de Heilige van de hemel, aangezien slechte mensen eer wilden bewijzen aan de astrologische tekenen van de hemel (Gen. 11: 3-4 cf. Rom. 1:22-23).

D. Gods oordeel was snel toen Hij hun taal verwarde en hen dwong zich te verspreiden (Gen.11:7-9).

3. De eeuw van de Joodse Natie (bedeling van belofte)

A. Gods wil: God beloofde Abraham dat zijn zaad zich zou vermenigvuldigen als de sterren aan de hemel.

1. De belofte omvatte:

a. Een land genaamd Kanaän dat grenst aan de rivier de Nijl in het zuiden en zich uitstrekt tot de rivier de Eufraat in het oosten (Gen. 15:18).

b. Een natie die bekend staat als Israël (Gen. 12:2).

c. Wereldwijde zegen (Gen. 12:3).

2. Besnijdenis was verplicht als een zegel van het Abrahamitische Verbond (Gen. 17:9-14).

B. Menselijke verantwoordelijkheid:

De belofte die God aan Abraham deed, was onvoorwaardelijk.

1. De nakomelingen van Abraham waren verantwoordelijk om op God te vertrouwen om de belofte te vervullen (Gen. 26:1-4; 28:10-15).

2. Bij voorrecht hoort altijd verantwoordelijkheid. In dit geval moesten ze het land bezetten dat God hun had gegeven.

C. Het falen van de mens: Het ene na het andere geloofsverlies leek de nakomelingen van Israël in zijn vroege geschiedenis te plagen.

1. Izak, bijvoorbeeld, gehoorzaamde met tegenzin het Woord van de Heer om niet naar Egypte af te dalen toen er hongersnood over het land kwam. Hij verhuisde echter naar Gerar, dat ongeveer zo dicht bij Egypte is als men zou kunnen komen zonder daar werkelijk te zijn (Gen. 26:1-6).

2. Jacob stal het eerstgeboorterecht van Ezau (Gen. 25:24-34).

3. Israël verliet het land van haar voorvaders en trok naar Egypte (Gen. 41:54-57 cf. 46:26). Dit is een goed voorbeeld van de toegestane wil van god.

D. Gods oordeel: Gods tuchtiging was om Israël 400 jaar in slavernij aan de Egyptenaren te laten blijven. Hierdoor kreeg Israël meer waardering voor het beloofde land dat ze hadden verlaten (Ex. 1:7-22).

Bedeling van de Wet

A. Gods wil: God deelde de Wet uit aan Mozes.

1. De kenmerken van de Wet:

a. Moraal - De 10 geboden werden gegeven om het morele leven van Israël te besturen (Ex. 20).

b. Burgerlijk - Dit raakt het sociale leven van Israël, dat wil zeggen, hoe de Israëlieten met elkaar moesten omgaan (Ex. 21).

c. Ceremonieel - Verschafft een middel waardoor ze verzoening voor hun zonden konden doen. Hier was hun religieuze leven in beeld (Lev. 16).

2. Het doel van de Wet was om Israël kennis van zonde te geven (Rom. 3:20).

B. Menselijke verantwoordelijkheid: Aangezien het Wetsverbond voorwaardelijk was, waren degenen die eronder geplaatst waren verantwoordelijk om alle 613 geboden te onderhouden.

1. De zegen van God kon alleen gerealiseerd worden ALS ze de stem van de Heer gehoorzaamden (Ex. 19:3-7; Deut. 28:1-12).

2. Israëls bereidheid om de uitdaging aan te gaan, bleek al snel een juk op haar nek te zijn (Ex. 19: 8; Hand. 15:10).

C. Het falen van de mens: Israëls tekortkomingen onder de Wet zijn bijna te talrijk om op te noemen.

1. Afgodenaanbidding (Ex. 32:1-6).

2. Ongeloof (Num. 13:26-33).

3. Murmureren (Num. 16:1-8).

4. Hoererij (Num. 25:1-3).

5. De woorden van Jeremia vatten het goed samen (Jer. 31:32).

D. Gods oordeel: Historisch gezien heeft Israël een aantal ernstige oordelen van God meegemaakt gedurende de 1500-jarige periode dat ze onder de Wet stond. Dit zijn misschien wel de meest verwoestende rampen die haar overkwamen:

1. De Assyrische ballingschap (II Koningen 17:4-6,15-18).

2. De Babylonische ballingschap (II Kron. 36:11-21).

3. Het aan de kant zetten van de natie in ongeloof bij de steniging van Stefanus (Handelingen 7; Rom. 11:11-15).

4 Het Huidige boze Tijdperk (bedeling der genade).

A. Gods wil: God schenkt genade aan een verloren en stervende wereld (Ef. 3:2).

1. Er wordt een nieuwe schepping tot stand gebracht die bekend staat als de Kerk, het Lichaam van Christus, dat zonder onderscheid is samengesteld uit Joden en Heidenen (2 Kor. 5:17; Ef. 1:22-23; 2:14-17).

2. Christus is het Hoofd van het Lichaam en bekleedt een positie van verhoging aan de rechterhand van de Vader terwijl hij Zijn hemelse bediening verricht (Ef. 1:20-23; Fil. 2:9; Kol. 1:18).

3. Gelovigen worden geestelijk door de Geest tot één lichaam gedoopt (1 Kor. 12:13; Ef. 4:4-5).

4. We zijn niet langer onder de Wet, maar onder GENADE. De afschaffing van de Wet betekent dat er geen verordeningen zijn die tijdens deze bediening in acht moeten worden genomen (Rom. 6:14; Kol. 2:14-17).

(Het avondmaal is geen verordening, het is een herdenking).

5. De Opname van de Kerk staat voor de deur (I Thess. 1:10; 4:13-18; Titus 2:13).

B. Menselijke verantwoordelijkheid: Leden van het lichaam van Christus zijn verantwoordelijk om Jezus Christus te prediken volgens de openbaring van de Verborgenheid (Rom. 16:25; 1 Kor. 9:16-18).

1. gelovigen worden geroepen met een heilige roeping en moeten wandelen door de Geest, niet naar het vlees (Rom. 12:1-2; Gal. 5:16-26).

2. Gelovigen moeten tegenwoordig het werk van een evangelist doen (2 Tim. 4:5).

C. Het falen van de mens: de Kerk heeft vandaag jammerlijk gefaald om de Verborgenheid te erkennen, laat staan het bekend te maken.

1. Moge God ons helpen om niet dezelfde fout te maken als de vroege leden van het Lichaam van Christus toen ze de boodschap van Paulus verzaakten (2 Tim. 1:15).

2. Gelukkig blijft er nog tijd over "om alle mensen te laten zien wat de gemeenschap der Verborgenheid is" (Ef. 3:9).

D. Gods oordeel: Bij het geluid van de bazuin zullen de leden van het lichaam van Christus allemaal worden opgenomen om voor de rechterstoel van Christus te verschijnen. Er zal een grondige evaluatie van ons leven worden gemaakt om te bepalen of we al dan niet trouw zijn geweest aan de boodschap van genade waartoe God ons geroepen heeft te verkondigen (Rom. 14:10; 1 Kor. 3:9-17; 2 Kor. 5:10-11).

Deze huidige bedeling dient voor ieder van ons van bijzonder belang te zijn, aangezien de voorgaande instructies onze marsorders zijn. We bidden zonder ophouden dat het Lichaam van Christus niet in de voetsporen van ongeloof zal treden, zoals dat in eerdere bedelingen het geval was. Mogen we leren van hun mislukkingen en acht slaan op de waarschuwingen die onze apostel ons voorhoudt, opdat we niet ten prooi vallen aan hetzelfde afval van het geloof (1 Kor. 10:1-15).

Invoeging: Terwijl Ezra zich voorbereidde om Gods volk terug te leiden naar het Beloofde Land, na de Babylonische ballingschap, had hij genoeg geld om dieren te kopen voor het offeren in de pas herbouwde tempel (Ezra 7:11-17), maar hij had geen Levieten om ze te offeren (8:15).

Dit doet me denken aan de situatie in onze tijd. Genade-kerken hebben vaak genoeg geld om de Heer te dienen, maar er zijn geen mannen die hun lichaam willen offeren als "een levend offer" aan God (Rom. 12:1). Zult u zo iemand zijn, bereid om Hem te dienen in de bediening? Ik moet denken aan de klaagzang van de Heer aan mannen van God in Ezechiëls tijd:

"Gij zijt in de bressen niet opgetreden, noch hebt den muur toegemuurd voor het huis Israëls, om in den strijd te staan, ten dage des HEEREN" (Ezech. 13:5).

Als genadepastors met pensioen gaan en anderen naar de Heer gegaan zijn, zullen er altijd hiaten zijn die moeten worden opgevuld in de frontlinie van de strijd om de waarheid. Als God tot uw hart spreekt over het verdedigen van de zaak van Paulus 'evangelie, waarom zou u dan niet met Jesaja zeggen: "*Zie, hier ben ik, zend mij henen*". (Jes. 6:8).

Mannen gezocht!

Door pastor Ricky Kurth

Dispensationalisme (vervolg).

Door: Paul M. Sadler.

Begrip van de bedelingen van God is essentieel om het Woord van God correct te interpreteren. Net als de tafels van vermenigvuldiging, zijn ze, zodra we de bedelingen kennen, in een oogwenk gemakkelijk in het geheugen op te roepen. Toen ik dispensationele theologie volgde op de bijbelschool, bleek het een ogen-openende les te zijn. In feite herinner ik me nog vier belangrijke punten, die de

instructeur over dispensationalisme maakte, die ik nooit ben vergeten en die ik tot op de dag van vandaag nog steeds toepas op mijn studie van de Schrift. Hij verklaarde dat kennis van de bedelingen:

- Redt van het denken dat de Schrift zichzelf tegenspreekt.
- Beschermt tegen leerstellige fouten - fouten met betrekking tot tekens, talen, genezing, enz.
- Laat zien waar we staan in de geschiedenis van de wereld.
- Beschermt tegen angsten en valse hoop.

Nadat we onze analyse van het huidige boze tijdperk hebben voltooid waarin Paulus het evangelie van de genade van God voor vandaag uitdeelde, willen we nu verder gaan naar de voortzetting van het Joodse tijdperk na de Opname. In wezen gaat God verder vanaf het punt waar Hij was gebleven bij de steniging van Stefanus in Handelingen hoofdstuk zeven.

5 Het Koninkrijks Tijdperk (Bedeling van Goddelijke regering)

A. Gods wil: God stort toorn en gerechtigheid uit op deze wereld die Christus verwerpt (Ps. 2:1-12).

1. Het profetische programma wordt hervat. De Joodse natie zal opnieuw in beeld zijn (Openbaring 7: 1-8).

2. De zevenjarige periode van Verdrukking gaat vooraf aan het komende duizendjarige koninkrijk. Het belangrijkste doel van de komende Verdrukking is om de koninkrijken van deze wereld omver te werpen en het koninkrijk van Zijn geliefde Zoon te vestigen (Openbaring 11:15). Dit zal worden bereikt door de kastijding van Israël, het uitgieten van Gods toorn over degenen die het merkteken van het beest ontvangen, en het beëindigen van de tijd van Jacob 's benauwdheid met de wederkomst van Christus (Jer.30:7; Jes. 24:1; Ezech.38:14-23; Matt. 24:29-30).

3. De Koninkrijksregering van de Messias - de duur is 1000 jaar (Openbaring 20: 4-5,7).

a. De vloek over de schepping zal gedeeltelijk worden opgeheven, waardoor de woestijn bloeit als een roos en de leeuw bij het lam zal liggen (Jes. 11:6; 35:1; 65:25).

b. De troon van David zal worden bevestigd (2 Sam. 7:16; Matt. 19:28; Handelingen 2:30).

c. Gerechtigheid zal de aarde vullen (Jer. 23: 5-6).

d. Vrede zal zegevieren (Jes. 9: 6-7) wanneer de Vredevorst in glorie terugkeert.

e. De Abrahamitische en Davidische verbonden, inclusief het Nieuwe Verbond, zullen allemaal worden vervuld.

B. Verantwoordelijkheid van de mens: Israël zal moeten erkennen en verklaren dat Christus inderdaad de Messias van Israël is (Johannes 20:31; 1 Johannes 5:1).

1. Beking en waterdoop zullen opnieuw gepredikt worden (Markus 16:15-16; Handelingen 2:38 vgl. Openbaring 9:21).

2. Bepaalde aspecten van de Wet moeten opnieuw in acht worden genomen tijdens de Verdrukking en het koninkrijk, zoals de sabbatten, levitische feesten en het offersysteem (Matt. 24:20; Zach. 14:16-21).

C. Het falen van de mens: ondanks het bijna ongelooflijke oordeel, zullen de mensen er liever voor kiezen om God, die de macht heeft om hen te bevrijden, te lasteren (Openbaring 16:11,21).

1. Terwijl de verlost en niet langer zullen zondigen tijdens het millennium (Ezech. 36), zal de zonde haar lelijke kop opsteken, onder de niet-gerechten, tijdens de duizendjarige regering van Christus (Jes. 65:20).

2. Het is verbazingwekkend dat, nadat onze Heer Jezus Christus gedurende een periode van 1000 jaar in gerechtigheid heeft geregeerd, er massa's mensen zullen zijn die schaamteloos tegen Hem in opstand komen aan het einde van het millennium om Zijn gezag aan te vechten (Openb. 20:7-9).

D. Gods oordeel: aangezien het duizendjarige koninkrijk de voleinding is van het tijdperk en de tijd zoals wij die kennen, zijn er een aantal oordelen die aan de oprichting ervan zullen voorafgaan:

1. Israël zal worden geoordeeld (Matt. 25:14-30).

2. De naties zullen ook in deze tijd geoordeeld worden (Matt. 25:31-46).

3. Na het millennium worden alle niet-gerechten van alle tijdperken naar de Grote Witte Troon geroepen om geoordeeld te worden naar hun zondige werken (Rom. 2: 4-5; Kol. 3: 5-6). Ze zullen dan worden veroordeeld tot het eeuwige vuur (Openbaring 20:11-15).

4. De Dag des Heren wordt afgesloten met het verteren van de hemelen en de aarde door vuur terwijl God zich voorbereidt om Zijn eeuwige voornemen uit te voeren (2 Pet. 3:10).

6. De toekomstige eeuwen (Bedeling van de volheid der tijden)

A. Gods wil: Gods uiteindelijke doel voor Zijn schepping is om alle dingen in Christus samen te vatten (Ef. 1:10).

1. De renovatie van de hemelen en de aarde zal ze terugbrengen naar hun oorspronkelijke staat en schoonheid (Ps. 104:5; Jes. 65:17; 66:22; II Pet. 3:11-12; Openb. 21:1).

2. Het Lichaam van Christus zal met Christus regeren tot in de eeuwigheid in de hemelse gewesten (Ef. 2: 6,7).

3. Israël en alle verlost en van het profetische programma zullen met Christus regeren vanuit het nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde (Openbaring 21:9-27).

B. Menselijke verantwoordelijkheid: alle heiligen zullen in harmonie met elkaar leven en naar alle waarschijnlijkheid zullen hemel en aarde voor elkaar openstaan, aangezien alle dingen in Christus zijn samengevat.

1. In de eeuwigheid zullen we blijven werken en de Heer met blijdschap dienen (2 Kor. 5: 9).

2. God zal alles in allen zijn (1 Kor. 15:27-28).

C. Mislukking: er zal geen mislukking, zonde, pijn, dood of tranen meer zijn - Halleluja !!

D. Oordeel: Er zal geen oordeel meer zijn: "En God zal alle tranen afwissen ... en er zal geen dood meer zijn ... want de vroegere dingen zijn voorbijgegaan" (Openbaring 21: 4).

VERDERE VERDUIDELIJING OVER DE EEUWIGE STAAT

“Ef. 1:10: Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is;

Er zijn in wezen twee standpunten over wanneer de bedeling van de volheid der tijden werkelijk zal plaatsvinden. Sommigen hebben aanspraak gemaakt op het idee dat de zin verwijst naar de Opname, terwijl anderen zeggen dat het verwijst naar een toekomstige dag voorbij deze glorieuze gebeurtenis, zoals de voorgaande schets bepleit. Het blijft ons verbazen hoe twee gelovigen exact dezelfde passage kunnen bestuderen en met totaal verschillende conclusies kunnen komen. Dit is waarom het belangrijk is om Bereërs te zijn (Hand. 17:11), opdat we niet tussen twee tegenstrijdige standpunten komen te staan.

Onthoud dat, hoewel het de plicht van een voorganger is om het Woord te onderwijzen, het de verantwoordelijkheid is van alle gelovigen om de Schrift dagelijks te onderzoeken of dat zo is. Zeg voor de rechterstoel van Christus dan niet: "Maar pastor Sadler zei!" Als u tot dezelfde conclusie komt die ik heb over de bedeling van de volheid der tijden, zou dat moeten zijn omdat u er in uw eigen geest van overtuigd bent dat dit inderdaad is wat de Schrift leert.

EEN AFSPRAAK OVER LOTSBESTEMMINGEN

“Ef. 1:11: In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;

Het is onze overtuiging dat de uitdrukking “bedeling van de volheid der tijden” een directe verwijzing is naar de eeuwige staat. Volgens de bovenstaande passage heeft God het Lichaam van Christus voorbestemd om deel te nemen aan Zijn eeuwige voornemen met de hemelen. Helaas beschouwen velen de leer van predestinatie als een harde leer, die koste wat het kost moet worden vermeden vanwege de controverse die het teweegbrengt. Een zeer belangrijke opmerking die we moeten maken over deze term is dat elke keer dat het in de Schrift wordt gebruikt, het altijd wordt geassocieerd met de gelovige en nooit met de ongelovige.

Vóór de grondlegging van de wereld had God bepaald dat de leden van het Lichaam van Christus een hemelse hoop en roeping zouden hebben en de hemelen voor eeuwig zouden beërven. Hoewel de Opname van de Kerk een essentieel onderdeel zal zijn om de plannen en doeleinden van God tot voltooiing te brengen, kan het (op zichzelf) niet worden gezegd dat het het hoogtepunt ervan is.

Het hemelse programma van God zou beslist niet kunnen worden samengevat in Christus bij de Opname in het licht van de Rechterstoel van Christus, die nog moet volgen. Deze gebeurtenis zal ongetwijfeld een periode beslaan die alleen bekend is bij de Heer (2 Kor. 5:10).

Bovendien mogen we niet vergeten dat lang nadat we naar huis gaan, de hemelen, zoals we die kennen, nog steeds bezet zullen zijn door de machten van de duisternis. vervolgens, in het midden van de Verdrukkingsperiode, zullen kwaad en rebellie zowel mensen als engelen volledig verteren. Op de afgesproken tijd zullen Michaël en zijn engelen uit de hemelse gewesten marcheren om een oorlogsverklaring af te geven aan deze machten van het kwaad. De daaropvolgende strijd zal resulteren in de verdrijving van Satan uit de hemelse sferen, die rechtmatig aan ons toebehoren.

“Op. 12:7-9: 7 En er werd krijg in den hemel: Michael en zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijn engelen. 8 En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel. 9 En de grote draak is geworpen, namelijk de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, zeg ik, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen.

Bovendien, wanneer de Verdrukking ten einde loopt, zullen de hemelen het decor zijn voor een vertoning van Gods toorn zoals deze wereld nog nooit heeft gekend. Deze gebeurtenissen werden door de profeten van weleer voorspeld en door Petrus herhaald op de Pinksterdag.

“Hand. 2:19-20: 19 En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp. 20 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

Zoals we hebben gezien, zullen de gevolgen van de zonde nog steeds aanwezig zijn in Gods universum, ook al zal de vloek grotendeels worden opgeheven, na de Grote Verdrukking, tijdens het tijdperk van het Koninkrijk

BEHOUDENIS/REDDING

2 Petr. 3:12-13: 12 Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods, in welken de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten. 13 Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.

De Dag van God zal de bedeling van de volheid der tijden inluiden en ons naar de eeuwige staat brengen. De dag van goddelijke vergelding zal eindigen met de hemel en de aarde die door vuur worden verteerd, waardoor ze worden voorbereid op de voltooiing van Gods plannen en doeleinden. Met de eeuwigheid in zicht zullen alle kinderen van God uit de aanwezigheid van de zonde zijn verwijderd en in een verheerlijkte staat gebracht. De dood, die onze laatste vijand is, zal worden afgeschaft en in de poel van vuur geworpen, samen met degenen die zich in ongeloof hebben verontreinigd (Openbaring 20:14).

Op dit punt gaat God de oude orde renoveren en in zijn oorspronkelijke staat herstellen, zoals we hebben opgemerkt. We willen hier even pauzeren om duidelijk te maken dat God in het begin "de grondslagen van de aarde legde, zodat deze niet voor altijd verwijderd zou worden" (Ps. 104:5). Wanneer Petrus spreekt over "nieuwe" hemel en een "nieuwe" aarde, gebruikt hij het Griekse woord *kainos*, dat niet verwijst naar nieuw in de tijd, maar nieuw wat betreft vorm of kwaliteit.

Zodra deze renovatie van hemel en aarde is voltooid, zal God alle dingen in Christus samenvatten, zowel in de hemel als op aarde. De dag van God markeert dan het begin van de eeuwige staat. We vinden het interessant dat volgens zowel Petrus als Paulus het onderscheid tussen hemel en aarde door de eeuwen heen zal blijven bestaan.

Voor de leden van het Lichaam van Christus betekent dit het volledig in bezit nemen van de nieuwe hemel die onze erfenis is. Net als de apostel Paulus zullen wij zijn gezeten bij Christus in al zijn heerlijkheid, zodat de hemelse heerscharen gedurende de eeuwigheid de trofeeën van Gods genade kunnen observeren.

Maar er is meer, veel meer; de Heer zal ook Zijn goedheid aan ons tonen in de komende eeuwen (Ef. 1: 3,11; 2:6-7; 3:10-11). Te bedenken dat wij een heerlijk deel van dit alles in Christus zijn! het zou ons

ertoe moeten brengen onze knieën te buigen in nederige aanbidding voor Degene die dit alles mogelijk heeft gemaakt door Zijn voltooide werk.

De profetische heiligen zullen natuurlijk de aarde beërven, die ook zal worden verlost van de slavernij van corruptie. Blijkbaar wordt het nieuwe Jeruzalem de hoofdstad van de nieuwe aarde. Degenen die door de twaalf poorten van de stad komen, zullen de hierboven geschreven namen van de twaalf stammen van Israël zien. De kristallen stad zal ook twaalf fundamenten hebben met daarop de namen van de twaalf apostelen.

Deze stad zal een verbluffende kubus van vijftienhonderd mijl zijn en zal het licht van de zon niet nodig hebben, want de Here God Zelf zal het ondersteunende licht zijn (Openbaring 21:9-21; 22:1-5). Abrahams zoektocht naar een stad '*waarvan de bouwer en maker God is*' zal uiteindelijk vervuld worden in het nieuwe Jeruzalem.

TOEPASSING

Door de eeuwen en bedelingen heen heeft God de mens onder verschillende omstandigheden geplaatst om te laten zien dat zelfs in de meest ideale omstandigheden, zoals het komende Koninkrijk, de mens in wezen in vijandschap is met God en een Redder nodig heeft. Daarom is het uiteindelijke doel van God om ons Zijn Woord door de lens van dispensationalisme te laten zien, dat we Zijn triomf over de zonde in het universum duidelijker kunnen zien. Als we eenmaal begrijpen dat we momenteel in de bedeling van genade leven, zal het ons redden van een hopeloze verwarring. Onder de bedeling van de Wet was vergeving bijvoorbeeld gebaseerd op een soortgelijke geest. Maar onder genade worden we vergeven ter wille van Christus. Vandaag moeten we anderen vergeven omdat we in Christus vergeven zijn (Ef. 4:32). Als u boosheid en bitterheid koestert jegens iemand die u onrecht heeft aangedaan, wacht dan even om hen vervolgens te vergeven, in gedachten houdend dat Christus u al uw zonden heeft vergeven. We kunnen u verzekeren dat een grote last van uw schouders zal worden verlicht als u deze prachtige waarheid in uw Christelijk leven toepast.

Een dierbare voorgangervriend van mij uit vervlogen tijden zei altijd: "Als gelovigen in Christus hebben we een toekomst!" Met het aanbreken van de eeuwigheid zullen alle gelovigen genieten van de heerlijkheid van Gods aanwezigheid als we Hem aanbidden in ware heiligheid. Eindelijk zullen vrede, gerechtigheid en heiligheid door de eeuwen heen zegevieren tot lof van Zijn heerlijkheid. Amen!

Vertaald door: l.h.meyer@ziggo.nl